



**Albert Vinseiro.** Gerent Viatges Regina

“Andorra-la Seu és un aeroport petit però té el seu mercat”

**Foment castiga la Cecot suspent-la tot el 2018**

L'assemblea haurà de ratificar la decisió



C/ Sant Pere de Rhode, 1 - 17494 PAU (Girona)  
Tel. 872 00 42 15 - perquedarbe@gmail.com - www.perquedarbe.com



# EL PUNT AVUI +

1,20€

**Edició de Lleida**

DIMARTS • 6 de febrer del 2018. Any XLIII. Núm. 14540 - AVUI / Any XL. Núm. 13410 - EL PUNT

## Se'ls queden

**PRESÓ** • L'Audiència de Barcelona ordena engarjolar Millet i Montull per risc de fugida i ja són a Brians 1

LA CRÒNICA

JORDI PANYELLA

Un amo sense cadira (de rodes)



**MESURES** • Els també condemnats Gemma Montull i Daniel Osàcar no poden sortir del país i eludeixen la preventiva



La cadira buida de Millet ■ EFE / QUIQUE GARCÍA



Un cotxe circulant per la C-13, a l'altura d'Escaló, al Pallars Sobirà, ahir al matí ■ ACN

## Nevada contundent

La neu deixa gruixos destacats a tot el Pirineu, amb lleus problemes

VOL VIURE EN #CATALUNYALLIBERTAT

P6-12

## JxCat i ERC fan via per l'acord d'investidura

Els partits asseguren que hi ha avenços per desbloquejar la situació i es debat el paper de l'assemblea d'electes, mentre la CUP es reuneix amb Puigdemont

**Hi ha guerrers que neixen sense armadura**  
 Descobreix-ho a [www.ambtucomacasa.com](http://www.ambtucomacasa.com)

Ajuda'ns a crear el nou Centre de Neonatologia Avançada Vall d'Hebron.

**Col·labora!**  
 #BornToBeExtraordinary

Vall d'Hebron



# Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

## HERMES COMUNICACIONS SA

**President:** Joaquim Vidal i Perpinyà.  
**Consell d'Administració:** Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.  
**Consell de lectors:** Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a [conselldelectors@elpuntavui.cat](mailto:conselldelectors@elpuntavui.cat). Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

**Direcció Executiva:** Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

## Keep calm

Tian Riba

## Ciutadans



**C**iutadans va tenir més d'un milió de vots en les eleccions del 21 de desembre. Va ser el partit que en va tenir més. De fet,

per primera vegada ha guanyat unes eleccions catalanes un partit que no només no és catalanista, sinó que és una esmena a la totalitat del catalanisme. Una esmena a la totalitat de l'oficialitat institucional, als grans consensos del país. Moltes de les rèpliques que es puguin fer d'aquesta realitat segurament són veritat. Que hi havia candidats presos o a l'exili, que ha aglutinat excepcionalment vot útil del PP, el PSC i els Comuns per aturar l'independentisme. Que és qui més diners s'ha gastat. Que l'han ajudat els mitjans de comunicació. D'acord. Però Ciutadans, un partit que no només no és independentista, que no només no és catalanista, sinó que directament és una esmena a la totalitat del sistema català, ha obtingut més d'un milió de vots. Vots de ciutadans catalans amb noms i cognoms. I més enllà dels

Un veterà del catalanisme, ara prudentment callat, apunta alguns errors comesos

amors o odís polítics que generin Inés Arrimadas o Albert Rivera, convé preguntar-se per què. Per què hi ha un milió de catalans que han fet una esmena a la totalitat del catalanisme, bona part del qual és ara independentista. És una reflexió que cal fer.

Un veterà del catalanisme, una enorme figura del segle XX, ara prudentment callat, i que és una de les persones que coneixen millor la societat i les institucions del país, n'apunta algunes. Per pensar-hi. Una: l'independentisme ha regalat la bandera catalana a l'unionisme, agafant una icona de part. Dues, i molt important: s'ha ofès molts castellanoparlants, per exemple amb el manifest Koiné pel català com a única llengua oficial. Tres: el crit d'"els carrers seran sempre nostres". Els carrers són de tothom. I un procés polític d'aquesta magnitud no es pot deixar només als carrers, el que cal és direcció política. Són només uns breus apunts, però serveixen per reflexionar sobre si de la vella dita de viure, treballar i sentir-se s'ha exigit massa o directament s'ha ofès aquest sentir-se.

## La vinyeta

Fer



## Vuits i nous

Manuel Cuyàs



## L'aparent normalitat

**E**ns llevem, ens dutxem, ens correm les sabates, obrim i tanquem portes, pugem i baixem escales, mirem a dreta i esquerra per si ve un cotxe, comprem una escarola a la plaça, anem a la feina, ens gratem on ens fa picor, i Oriol Junqueras, Joaquim Forn, Jordi Sánchez i Jordi Cuixart segueixen a la presó i Carles Puigdemont, Clara Ponsatí, Meritxell Serret, Antoni Comín i Lluís Puig es mantenen a Brussel·les, amb perill carcerari, si venen. Hem tornat al cine o al teatre, als restaurants, a comprar el tortell, a adquirir "roba", i mentrestant segueixen les citacions judicials inquietants, les amenaces, les humiliacions, el menyspreu. He dit que hi "hem tornat" perquè el mes d'octubre, després del referèndum, l'activitat comercial o el consum cultural es van interrompre, segons diuen les enquestes elaborades aquells dies: els dies de les detencions, els empresonaments i els exilis i de l'activació de l'article 155 funest. Ara tornem a bellugar-nos. Què hem de fer, sinó? Quan a Londres queien bombes la gent també s'organitzava una vida normal en aparença,

Després d'un octubre paralitzant, hem tornat al cine o al teatre

amb cines, teatres i restaurants oberts. En aparença, dic. Sabem que d'un moment a l'altre pot caure la bomba d'una altra detenció, d'un altre empresonament... Una becaina de cinc minuts, una distracció, i tot ha canviat, sempre en dolent. Jo, que ja tinc uns anyets, i que vaig viure el franquisme terminal i no tan terminal, no recordo uns dies tan incòmodes. Segur que n'hi va haver d'equiparables, però el present sempre s'imposa amb més intensitat. La democràcia no ens augurava aquestes coses, ni que hi hagués la "raó d'estat", esgrimida per l'Estat davant un intent de se-

cessió. Hamlet, en el seu dubte metodològic, veia en la lentitud de la justícia un dels motius per dimitir d'aquest món. La justícia s'ha accelerat a Espanya, i ho fa de manera atrabiliària: presó preventiva per delictes que els fiscals i els jutges s'inventen sobre la marxa per justificar unes mesures cautelars que no anuncien res de bo quan els casos arribin a judici. Diuen que hi arribaran aquest any mateix. Hamlet: la justícia ràpida tampoc no és garantia de res. Al príncep de Dinamarca no se'l veu esbrancant els seus súbdits. De fet, els súbdits ni apareixen a l'obra. A Espanya, el rei no dubta a renyar els seus que li desplauen. Això que acabo de dir, és susceptible de ser denunciat? Un cantant s'arrisca a la presó per criticar el rei i les corrupcions del partit que governa. En el franquisme sabíem a qui recórrer: als partits d'oposició al règim. On és l'oposició no al règim, que seria demanar massa, sinó a la corrupció, als abusos judicials i reials? Mirem a dreta i esquerra per veure per on serem atropellats, i l'escarola és més amargant i escanya més a cada dia que passa.



EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA  
http://www.elpuntavui.cat  
Centraleta Girona: 972 18 64 00  
Centraleta Barcelona: 93 227 66 00  
Atenció al client: 972 18 64 80  
Redacció Girona: Güell, 68. 17005  
Redacció Barcelona: Diputació, 284, 4t. 08009

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Jordi Grau (Girona), Pepa Masó i Joan Rueda (Informació general), Miquel Riera (Presència i Cultura), Xevi Sala (Europa-Món), Ramon Roca (L'Econòmic), Lluís Martínez (coordinació amb El Punt Avui Televisió), Ferran Espada (Local).  
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Pilar Esteban (Europa-Món), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Jaume Vidal (Cultura), David Castillo (Suplement Cultura), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jordi Molins (Disseny), Montse Martínez (Apunts), Carme Tornis (Documentació), Susanna Oliveira (Barçakids), Marcela Topor (Catalonia Today), Jaume Batchellí (Producció), Montse Oliva (delegada a Madrid), Pere Gorgoll (Necrològiques), Antoni Dalmau, Tura Soler, Xavier Castillón i Anna Puig (Comarques Gironines), Mercè Ribé (Camp i Ebre), Joan Poyano (Lleida), David Brugué (Catalunya Central), Ricard Palou (Maresme).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.  
Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.



Accedeix als continguts del web  
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/tjwjlw>



## A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

# La carambola

Una de les conclusions importants del darrer baròmetre del CIS que es va fer públic ahir, ho expliquem unes planes més endavant, és l'ascens imparable de Ciudadanos a Espanya. Sembla, segons interpreten els experts (els experts sempre han de trobar alguna explicació a tot), que la situació de Catalunya els ha catapultat, i que en aquests moments passarien a ser la tercera força a Espanya per primer cop a davant de Podemos. Temps enrere em vaig proposar no fer articles dedicats a Albert Rivera, perquè em sembla que no se'ls mereix. El trobo fals, i trobo que el seu discurs no està basat en gaire res més que en l'oportunisme i en pescar vots entre els ressentits i els anti alguna cosa. Que és, això sí, un gran xarlatà. Un gran venedor de fum que treu profit d'allà on hi veu vots. De fet, la seva formació ja va néixer així, no pas en favor de Catalunya sinó, al meu entendre, a

“El baròmetre del CIS constata que, efectivament, Rivera és un gran xarlatà

la contra de tot allò que en essència és Catalunya. I és així que Cs ha estat des del primer dia en contra de la immersió lingüística (bàsicament és allà on va créixer, en aquest discurs antiimmersió lingüística) i les seves derivades: lleixi's TV3, la llei del cinema, de l'etiquetatge... I ara, quan han vist que a Catalunya hi tenen el terreny adobat, són capaços d'inventar-se el que calgui per treure'n profit. Aquest cap de setmana passat, sense anar

més lluny, vaig sentir Rivera dient, textualment, que els independentistes catalans el que volen és “destruir Espanya i destruir Europa”. Per l'amor de Déu! Escolti'm, senyor Rivera: del que es tracta és de marxar d'Espanya, això sí, però de tenir-hi molt bona relació. Els independentistes catalans, no en dubti, volen una Espanya forta, gran i lliure. Però sense Catalunya. I volen (volem, de fet) una Europa diferent. No pas destruir Europa, no. Canviar-la. Perquè una Europa que no respecta els seus pobles no sé si és l'Europa que volem. Però vaja, essent com són vostès, jo entenc que a Catalunya hi hagi qui estigui molt preocupat per l'ascens de Cs a Espanya. A mi, en canvi, em sembla fantàstic. Perquè arribarà un dia que farem una carambola sensacional: no només ens n'anirem d'Espanya sinó que, si continua així, els deixarem amb un govern de Ciudadanos.

## EDITORIAL

# Camí cap a l'acord

Per primer cop des de l'ajornament del debat d'investidura de Carles Puigdemont per part del president del Parlament, Roger Torrent, torna a respirar-se un cert optimisme entre les forces de la majoria independentista del Parlament. Les converses han estat constants per tal de reconstruir la complicitat al voltant de l'objectiu de formar el govern que respongui més fidelment al mandat de les eleccions del passat 21-D i que alhora pugui posar fi a l'aplicació de l'article 155 de la Constitució espanyola i, amb ell, al segrest de les institucions de govern catalanes.

Tots dos objectius són igualment importants en termes de legitimitat democràtica i de pràctica política i les negociacions per assolir-los semblen ara ben encarrilades, si ens atenim al que transcendeix i al to de les declaracions. Aquesta és una bona notícia, perquè Catalunya i els seus ciutadans mereixen un govern que respongui al mandat democràtic emès a les urnes i que atengui les urgències, les necessitats i els projectes que han quedat bloquejats políticament sota la responsabilitat del govern espanyol.

El mereixen i el necessiten ben aviat, perquè la perspectiva d'unes noves eleccions, per molt que no és descartable, tampoc és la millor alternativa. Encara hi ha diversos escenaris possibles; l'últim que ha transcendit, amb protagonisme a l'Assemblea de Càrrecs Electes. Si guai aquest o un altre, el que cal no són rumors, ni espectacles, ni filtracions més o menys interessades, sinó un acord sòlid i una explicació transparent. Si més de dos milions de votants van fer la seva part de la feina donant la majoria absoluta al Parlament als partits independentistes, ara és feina dels polítics d'aquests partits construir aquest acord que faci possible tirar endavant.



## De reüll

Marga Moreno

# És política, ximplers

Catalunya ha saltat moltes pantalles des de l'arxiconegut lema de la campanya de Clinton contra Bush dels noranta (“It's the economy, stupid”). Els esdeveniments dels últims temps ens han dut a una societat tan empeltada de política que qualsevol moviment de relleu al país es pot passar pel garbell ideològic per trobar-hi les últimes motivacions. Aquestes, sense negar-hi una possible lectura economicista, també estan forjades per imponderables ètics, emocionals i potser estètics.

És una opa al poder empresarial, però amb un component polític clar

La patronal Foment del Treball va determinar ahir l'expulsió temporal de la Cecot, una de les organitzacions territorials que en formen part. Picada de crostó i una analogia a petita escala del que passa entre l'Estat espanyol i Catalunya. La Cecot vol més lliure albir per actuar enllà dels seus

confins vallesans, i el seu president, Antoni Abad, aspira a liderar Foment. En aquesta opa al poder empresarial també hi pesa una flagrant distància ideològica. A l'última Nit de l'Empresari de la Cecot, a l'octubre, es va ovacionar Carles Puigdemont amb crits de “president, president” i poc més tard Abad s'exclamava al ministre De Guindos per haver facilitat per llei la fugida d'empreses de Catalunya. Foment, per contra, vol blindar la legalitat espanyola vigent i ha denunciat la Intersindical-CSC per la vaga del 8-N, que considera “política”. Com ho serà la vaga feminista del 8 de març. Política, social... i legítima.

## Les cares de la notícia



DIRECTOR DE CATALUNYA RÀDIO

Saül Gordillo

### Defensa de la llengua

El premi Martí Gasull que atorga anualment la Plataforma per la Llengua és un just reconeixement per a Catalunya Ràdio, per la seva labor fonamental al llarg de les últimes dècades en la normalització i en la promoció de la llengua catalana com a eina de cohesió social.



MINISTRE ESPANYOL DE FOMENT

Iñigo de la Serna

### Tràgic incompliment

L'accident de diumenge a l'N-340 a Coma-ruga, que va provocar tres morts, posa al descobert de nou l'incompliment del ministeri, que a partir de l'1 de gener havia de suposar el desviament obligatori de camions per l'AP-7. L'aplicació del 155 tampoc ha ajudat a agilitzar la solució.



VICEPRESIDENT DE L'ACADÈMIA DE CINEMA ESPANYOL

Mariano Barroso

### Goyas silenciats

L'escenari dels Goya tradicionalment actua com un petit espai de llibertat i esperit crític, on s'han reivindicat tota mena de coses. Aquest any, però, no hi ha hagut ni una sola al·lusió als presos polítics catalans, a la brutalitat policial de l'1-O, ni a la persecució ideològica que l'ha seguit. Una llàstima.

## Tal dia com avui fa...



### 1 any

#### Fins a la fi

Artur Mas, Joana Ortega i Irene Rigau arriben al judici del 9-N "amb la cara ben alta", defensant la votació i afirmant que ho tornarien a fer.

### 10 anys

#### Sequera

El rec comtal i els pous ajudaran a enfrontar-se a la sequera. El port rebrà vaixells cisterna d'Almeria, Tarragona i l'Estat francès.

### 20 anys

#### Sense els jutges

El president de la patronal, José María Cuevas, demana canvis en les lleis per tal que els jutges deixin d'intervenir en els acomiadaments.

## Full de ruta

Carina Filella

## La llei i la consciència



Com que no som jutges (Déu mos en guard, de ser ni jutges ni botxins ni, posats a demanar, víctimes de res), no coneixem tots els entrellats de les lleis ni com les hem d'interpretar ni com les hem d'aplicar. Només amb la sentència ja dictada que ens diu el què i el perquè podem arribar a entendre –o no– quines argumentacions legals hi han posat els que en saben. En el cas del mecànic de Reus que la setmana passada es va negar a reparar el cotxe particular d'una agent de la policia espanyola, encara no hi ha hagut ni judici ni sentència i no sabem com acabarà la cosa. L'home ha estat denunciat per presumpta incitació a l'odi després de negar-se a posar les mans al motor del vehicle de l'agent. Diu que ho va fer "per principis" arran de les càrregues policials de l'1 d'octubre. El mecànic va explicar que la dona es va identificar com a agent de la policia i que ell li va dir que no li arreglaria el cotxe perquè a partir dels fets de l'1-O havia decidit

El mecànic considera que no va incitar ningú a odiar ningú i que només havia pres la decisió personal de no voler atendre al seu negoci una feina que no volia fer

que no atendria al seu negoci agents de la policia ni de la Guàrdia Civil. I que possiblement ella era bona persona però que el silenci que havien tingut els feia còmplices i que a casa seva no hi eren benvinguts. La comissaria dels Mossos de Reus el va citar a declarar dijous acusat d'un presumpte delictes d'incitació a l'odi, tot i que es va acollir al dret a no declarar. Ara està pendent que se'l pugui citar en seu judicial. Sí que va explicar a la premsa que considerava que no va incitar ningú a odiar ningú i que només havia pres la decisió personal de no voler fer a la seva feina una feina que no volia fer. Si crec que m'has ferit d'una manera o altra, com vols que ara t'arregli res? A les lleis no hi deu figurar això que en diem consciència. No ho sabem perquè no en sabem gaire, de lleis. Però la consciència, que és allò que diuen que ens fa qualificar els actes i esdeveniments segons diversos criteris, entre els quals es troba la moral, bé hauria de tenir-hi alguna cosa a veure. Moralment, aquell 1-O, tots vam quedar tocats. ■



## Tribuna

Joan Ferrerós. Excatedràtic d'institut

## Tot ha de ser divertit

Entro a comprar unes ulleres *del cerca*. La farmacèutica i amiga me'n va ensenyant i, en mostrar-me'n unes de colors cridaners –tipus Duran i Lleida–, exclama: "Queda't aquestes, que són divertides..." Divertides? Unes ulleres poden ser bones o molt bones per la qualitat dels vidres, la resistència de la muntura, etcètera; fins i tot unes ulleres poden ser boniques. Això de "divertides" m'ha produït el mateix efecte que quan a un cargol li toquen les banyes; posats, més aviat me'n compraria unes de serioses i potser fins i tot avorrides. Sí, l'excés de divertiment tot ho ha inundat i a vegades sembla una proclama cínica o foteta: *Deixar de fumar pot ser divertit* (Pagès Editors).

**PERÒ POSEM-NOS SERIOSOS.** Una altra amiga, acabada de jubilar, que inverteix part del matí a caminar, explica que a les nou passa a prop d'una escola i sent que, per advertir els discents –i els docents, hal-del començament de les classes, els posen música clàssica; enriolada, diu que ho troba... divertit. Divertit escoltar Beethoven i entrar a classe? Sí, és clar: vol dir que iniciar la jornada escolar amb música és més

balsàmic, zen, màntric... que no pas fer-ho amb l'ensurt d'un timbre o d'una sirena, avorrits de calaix. Però com que l'educació familiar i escolar fa anys que també vol ser divertida, seguim el fil. Ha de ser divertit aprendre, educar-se, formar-se, instruir-se, millorar, compartir, col·laborar... i tot allò que correntment s'ha adquirit a l'aula? Amb mestres que, si volen ser del dia, han de fer de pallassos o, pel cap baix, de bufons? El que ha estat fer classe, ha d'aproximar-se a una successió de *performances* al més allunyades possible de qualsevol forma de severitat, seriositat, rigor, exigència? I no oblidem la cleda familiar: molts pa-

res –i els avis *más guais del parque*– convertits en amics i a vegades servidors dels rebrols, malden per excel·lir en la banalització i trobarien ofensiva cap referència a l'esforç, la disciplina, la voluntat i l'austeritat. Escola i família promotores d'un món en perpètua festa on cap acte comporta factura d'irresponsabilitat, i qualsevol càstig resultaria satànic.

**BÉ, PAREM PERQUÈ EL** tremendisme, ja se sap...; però bé que hi ha qui s'exclama de l'excés d'*adolescents* de 35 o 40 anys que se'ls ha passat l'arròs per adquirir els anticossos bàsics de supervivència en situacions ni que siguin domèstiques. Acabem lligant l'assignatura "Llegir és divertit", corrent en escoles i instituts, amb l'article "Llegir no és divertit" (*Setmanari de l'Alt Empordà*) del tintinòleg i recent novel·lista J. M. Soldevilla. Diu el professor que llegir pot ser amè, apassionant, hipnòtic, ens pot transformar, consolar, fascinar o avorrir. Però que llegir exigeix disciplina, rigor, molt de temps, sovint esforç, aïllament, treball intel·lectual, concentració i ganes, moltes ganes... I que ha arribat el moment de dir-ho als joves.

“Sí, l'excés de divertiment tot ho ha inundat

## El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a [bustia-catalunya@elpuntavui.cat](mailto:bustia-catalunya@elpuntavui.cat)

### Confiança i esperança

■ És moment de reconèixer la bona feina que han fet els nostres governants, uns a l'exili i els altres a la presó per haver complert el seu compromís amb el poble; però també és moment de fer-los la màxima confiança. Han sacrificat família, professió i patrimoni, o sigui els pilars de la vida, per no fer el pas enrere que tal vegada la raó aconsellava haver fet el 26 d'octubre i que nosaltres, el poble, no els hi vam permetre. Tenim un objectiu, un somni que volem real ja: un nou país en forma de república i liderant aquest procés un president i un equip que s'hi han deixat tot per fer-ho realitat. Si repassem les biografies de molts d'ells ens adonarem que tenen altres camps professionals on haurien pogut exercir més còmodament, però han escollit servir el país i treballar per oferir-

nos un futur millor. El nostre president ens ha mostrat la seva humanitat i el seu compromís; a la vegada hem pogut comprovar la confiança i complicitat que hi ha entre els qui són a Brussel·les. Això i moltes altres accions que no esgranaré ens demostren que hi ha un equip de persones liderant el país amb una gran capacitat de servei i sacrifici; no els demanem encara més, no els podem posar condicions difícils de complir des de la tertúlia d'amics o les trobades d'opïnadors. És hora de fer-los confiança facin el que facin, amb el convenciment que tots nosaltres seguirem fidels a un país que té una tradició de pacte arrelada ja fa vuit segles; i en aquests anys hem passat episodis molt diversos, però aquí estem i aquí seguirem fidels al país, fidels a Catalunya i construint pas a pas una vida millor.

**CALAMANDA VILA**  
Cardedeu (Vallès Oriental)

### Efectivament, la realitat

■ La suspensió unilateral de la investidura de Carles Puigdemont per part del president del Parlament és l'enèsima giragonsa que els nostres polítics han elaborat per tal de desconcertar-nos encara una mica més. Teresa Jordà, diputada d'ERC, declarava fa uns dies, donant suport a la decisió de Roger Torrent: "Intentarem que aquesta investidura sigui real i efectiva." Potser fa massa temps que és a Madrid, però amb *real* i el seu sinònim *efectiu* abona la tesi unionista que vivim a Matrix. Per mi el més *efectiu* és invertir Puigdemont; fonamentalment, perquè ha guanyat en vots *reals* dins del bloc sobiranista. *Realment* es creuen que prescindint de Puigdemont (il·legítimament destituït) i posant algú que caigui millor als colonitzadors

s'aturarà el 155? Que els presos polítics sortiran de la presó? Que deixaran en pau la immersió lingüística i els mitjans de comunicació públics? Que podran governar sense la fiscalització del Constitucional? De debò confien en un govern espanyol, amb suport majoritari al Congrés, que empresona per rebel·lió (sense violència!) i que persegueix el pensament i les idees; que té la indecència de dictar des de les rodes de premsa a qui han d'encausar els fiscals i què ha de dictaminar el Constitucional? Subscriu el que va dir el cupaire Carles Riera: "Recluar en els mots, lluny de calmar la bèstia, la revifarà. A la repressió, només s'hi respon mossegant més fort amb democràcia, determinació, unilateralitat, mobilització i desobediència civil i institucional."

**JOAN XURIACH FUSTÉ**  
Barcelona



## La frase del dia



“Si no li posa un turbo a la cadira de rodes no sé com podrà fugir Millet”

Abraham Castro, ADVOCAT DE FÈLIX MILLET



## Tribuna

Andreu Mas. @Andreumasd. Periodista, escriptor i assessor en comunicació

# Patronal, sindicats, país

Es unionistes de Foment del Treball afinen coltells i espases per passar a ganivet (en el sentit literari de la paraula) els membres de la patronal vallesana Cecot, que han tingut la gosadia de desmarcar-se de la línia oficial. Els empresaris del Vallès han defensat sense ambigüitats el dret a decidir –dins d’un marc acordat amb l’Estat– des de la Taula de la Democràcia. Un altre pecat que no els perdona la junta que presideix Joaquim Gay de Montellà és que la Cecot enviés una carta al ministre De Guindos recriminant-li haver dictat un decret per afavorir que les empreses amb seu a Catalunya marxessin a d’altres comunitats espanyoles, en un clar exercici de deslleialtat institucional i passant-se per l’arc de Sant Martí l’Estatut que el govern espanyol diu voler preservar. Ben mirat, la Cecot que presideix Antoni Abad ha caminat pel fil de la navalla entre l’unionisme i l’independentisme i ha defensat posicions que, de fet, una patronal “moderada” hauria assumit com a seus sense rubor. I podrien haver-se inclinat fàcilment per la banda independentista. Una enquesta feta al que en podríem dir “el principi del procés” entre els associats de la Cecot desvelava que la majoria eren partidaris de posicions sobiranistes quan no obertament independentistes.

A dia d’avui no hi ha ningú a les patronals i als sindicats majoritaris (CCOO i UGT) que defensi sense complexos que Catalunya necessita tenir un estat propi. I això que les dades, corroborades per economistes de renom, avalen que a les empreses catalanes i a l’economia del país els convé un marc polític sobirà on es puguin prendre decisions sobre infraestructures, incentius fiscals, suport a l’exportació...; que no necessitin el plàcet d’uns païos que estan a mil quilòmetres (un amunt un avall) i que el seu principal objectiu és treballar per convertir l’economia catalana en resi-

dual, per tal que Madrid amplii la seva capitalitat financera i converteixi part de la seva àrea metropolitana en el parc industrial que no té.

Només el Cercle Català de Negocis, el Col·lectiu Willson i la sectorial de l’ANC Economistes per la Independència han defensat aquest supòsit. Ara bé, cap d’ells aspira, avui, a fer de patronal. Ho podria haver fet el CCN, però ha optat, legítimament, per exercir de *think tank* economicopolític.

Ah, i digui el que digui la patronal de les petites i mitjanes empreses, la Pimec, la seva posició política coincideix més cops amb actors tan arnats com Foment i la Cambra de Comerç que no pas amb els economistes vitalistes esmentats al paràgraf anterior.

Sí, parlo de posició política. Perquè no hi ha res que tingui més implicacions polítiques que l’economia. Són parts inseparables d’aquest mateix mecanisme imperfecte que en diem capitalisme; com també ho eren del comunisme o ho són de l’economia cooperativa. La

“Hi ha molts empresaris independentistes; ells sí que són en l’àmbit econòmic una cosa semblant a una majoria silenciosa

tria de qualsevol sistema de producció, creació i distribució de la riquesa respon a un concepte polític.

Hi ha molts empresaris independentistes a Catalunya, més dels que ens pensem. Podríem dir que en l’àmbit econòmic ells sí que són una cosa semblant a una majoria silenciosa. I no n’hi ha més perquè per bé que la nostra economia s’ha internacionalitzat, i molt afortunadament, encara un dels mercats preferents de la indústria catalana és el mercat espanyol. I allà, darrerament, destil·len molta mala llet contra els catalans. Ho fan sense adonar-se que les economies en aquest món estan tan interconnectades que quan els tertulians s’esgargamellen a les televisions colpistes hispàniques demanant boicot als productes catalans, perjudiquen empreses d’Extremadura, Andalusia, Galícia..., entre molts altres llocs, que proporcionen, per exemple, matèria primera a empreses catalanes.

La patronal és una estructura d’estat que no necessita suport governamental. Avui mateix en pot néixer a qualsevol racó una d’independentista, només depèn dels empresaris. De fet, hauria de ser alguna cosa més que una patronal. En un país on el 99,9% de les empreses són petites i mitjanes cal trobar un instrument nou que superi el concepte de patronal i sindicats com a pols oposats i en permanent enfrontament. En companyies petites, propietaris i treballadors es necessiten gairebé per igual, perquè tots s’ho juguen tot. Si tinguéssim la capacitat de trencar els marcs mentals dels segles XIX i XX podríem construir eines molt més útils per a la societat, on tothom sortís guanyant i on tothom patís quan malaureadament toca patir.

Mentre això no arribi, activem palanques per canviar unes organitzacions casposes, entregades al *Palco del Bernabéu* i a la política del PPSOECs. Si la primera és la Cecot, benvinguda sia.

## De set en set

Imma Merino

## Silencis

En el moment de l’in *memoriam*, en què els Goya recorden les persones del món cinematogràfic espanyol traspasades durant l’últim any, va aparèixer a la pantalla el nom de Basilio Martín Patino. No vaig sentir pràcticament cap aplaudiment a un dels cineastes espanyols més extraordinaris, lliures i honestos dels últims cinquanta anys. Poc després, posem per cas, hi va haver una ovació en memòria de Chiquito de la Calzada. No tinc res a dir d’aquest espontani reconeixement a l’humorista. Però fa pensar el silenci en relació amb Patino, que va debutar el 1965 amb una pel·lícula immensa, *Nueve cartas a Berta*, amb la qual va començar a venjar-se del franquisme. Patino formava part d’una família franquista de Salamanca, però va buscar una altra filiació que va vincular-lo als republicans que van perdre la Guerra Civil, que van exiliar-se, que van ser assassinats per la dictadura o diversament represaliats. Tenint presents els seus documents a favor de la memòria i en contra del franquisme concebuts clandestinament al final de la dictadura, com ara *Canciones para después de una guerra* i *Queridísimos verdugos*, ho va reflectir des de la seva primera pel·lícula fins a l’última, *Libre te quiero*, que va rodar a la Puerta del Sol de Madrid quan va reconèixer en els *indignats* l’esperit dels republicans; és a dir, dels seus. Aquell esperit que ara trobem a faltar a l’Estat espanyol mentre que, d’altra banda, pot tenir-se la impressió que manquen cineastes que filmin el moviment de resistència i insubmissió de Catalunya. Ho ha dit Patricio Guzmán, cineasta de la memòria històrica xilena: “Si jo fos català ja estaria fent el documental sobre el procés.”

El cas és que Patino no va ser mai nominat als Goya. Tampoc va rebre cap premi honorífic. I el record de la seva mort va ser rebuda en silenci. Potser aquesta poca sensibilitat cap a un cineasta lliure, resistent i poc submis explica altres silencis de la professió cinematogràfica espanyola.

## Sísif

Jordi Soler



# Nacional

Envien a la presó Millet i Montull per risc de fugida



L'Audiència de Barcelona sosté que tenen patrimoni i "insuficient" arrelament

Nevada repartida amb efectes menors

El Pirineu viu la més important de la temporada i una de les més grans dels darrers anys

VOL VIURE EN  
#CATALUNYALLIBERTAT

## JxCat i ERC desbrossen l'acord

**VIES** Els republicans avalarien que l'assemblea de càrrecs electes investís Puigdemont simbòlicament a Brussel·les  
**CANDIDAT** JxCat avisa que només hi ha un president i una investidura  
**MANDAT** La CUP insisteix a desobeir el TC

O. A.-Etxearte / E. Bella  
BARCELONA

JxCat, ERC i la CUP continuen explorant un acord que permeti desencallar la investidura de Carles Puigdemont i la formació d'un govern executiu que impliqui l'aixecament de la intervenció de l'autonomia. Una delegació dels anticapitalistes es va reunir ahir a Brussel·les amb el president de la Generalitat, l'endemà que ho fes la d'ERC, en un intent de consolidar els ponts que es van voler reconstruir des de la mateixa nit en què va fracassar la investidura prevista per a Puigdemont avui fa una setmana, i que va acabar amb l'ajornament del ple i amb la tensió pels núvols. La CUP traslladarà la fórmula a les bases i espera parlar-ne amb els republicans. Puigdemont, que va congregat també el seu grup parlamentari a la capital belga, va imposar el silenci sobre la proposta que podria desfer el nus.

Sobre la taula hi havia la iniciativa d'una doble investidura, que s'ajusta a la idea d'ERC d'una presidència simbòlica i una d'executiva però que des de JxCat no acceptaven. D'acord amb aquesta fór-

### Les frases

“D'investidura [...] i de presidència només n'hi ha una, i serà la del president Puigdemont”

**Eduard Pujol**  
PORTAVEU ADJUNT DE JXCAT

“Progressem adequadament, som més a prop del que tots volem aconseguir”

**Sergi Sabrià**  
PORTAVEU D'ERC

“La investidura efectiva del candidat més votat significa un embat democràtic real a l'Estat”

**Maria Sirvent**  
DIPUTADA DE LA CUP

mula, Puigdemont seria investit a Brussel·les per l'Assemblea de Càrrecs Electes (formada per diputats i regidors independents) i hi hauria una altra investidura ajustada al marc autonòmic al Parlament, amb un president de la Generalitat que formaria un govern i posaria fi al 155. La CUP, que manté l'aposta per la desobediència, també rebutja una investidura simbòli-

ca, un acte que podria donar pas a l'articulació d'una mínima estructura del govern legítim a Brussel·les, en paral·lel a l'executiu autonòmic que governaria des del Palau de la Generalitat, ara en mans de La Moncloa. La CUP sosté que la “investidura executiva” de Puigdemont, com a candidat més votat, seria un “embat democràtic real amb l'Estat”, mentre que la renúncia a votar-lo per part de JxCat i ERC implicaria posar el comptador a zero en les negociacions. “No participarem d'un ple fet a mida pel Tribunal Constitucional”, va advertir la diputada de la CUP Maria Sirvent. A Brussel·les, Carles Riera i Vidal Aragonés es van trobar amb Puigdemont, Laura Borràs i Quim Torra. “Tot el moviment republicà té pressa i urgència perquè arribem a un acord que signifiqui realment instituir i materialitzar la república, poder fer una investidura presencial que signifiqui un pas endavant”, va declarar Riera en sortir de la reunió.

### Pacte imminent

“Estem avançant cap a l'acord”, va indicar unes hores abans Eduard Pujol,



Carles Puigdemont, ahir, en la reunió amb el grup parlamentari a Brussel·les ■ REUTERS

## Cs demana “valentia” per dir a Puigdemont que no

La líder de Cs, Inés Arrimadas, esperava que els diputats que van viatjar fins a Brussel·les tinguessin la “valentia suficient” de dir a Carles Puigdemont que no repetirà com a president de la Generalitat. El primer secretari del PSC, Miquel Iceta, va demanar a l'independentisme que s'estalviï “gestos de cara a la galeria” si pretén tirar en-

davant una investidura simbòlica per al candidat de JxCat i una altra d'executiva. Iceta considera, de la mateixa manera que el delegat del govern a Catalunya, Enric Millo, que el president del Parlament hauria d'obrir una nova roda de contactes per explorar altres possibles candidats a la presidència de la Generalitat. La portaveu de Catalu-

nya en Comú Podem, Elisenda Alamany, va advertir que un president “simbòlic” no permetrà recuperar l'autogovern i que la gent no entendrà que “passem de no tenir president a tenir-ne dos”, un de simbòlic i un d'executiu. També va censurar que, a Catalunya, “els gestos simbòlics han protagonitzat massa temps l'actualitat política”.

portaveu adjunt de JxCat. Pujol va advertir, però, que d'investidura i de presidència només n'hi ha una, i que és la de Puigdemont. El grup del president es resisteix a donar pas a una investidura clàssica que, en aquest cas, accepti tots els condicionats per l'Estat, tenint en compte la complicada situació dels presos polí-

tics i els membres del govern a l'exili, i això malgrat el possible empitjorament de la situació processal de diversos diputats de JxCat i ERC i el risc que assumarien els quatre membres independentistes de la mesa, començant pel president del Parlament, Roger Torrent, si s'opta per desobeir el Tribunal Constitucional. Per aquesta

raó, en la línia de mantenir l'excepcionalitat, a les files de JxCat s'ha avaluat la proposta que Jordi Sánchez sigui el president executiu des de la presó de Soto del Real.

En un descans de la reunió amb 26 diputats del grup i els consellers cessats Lluís Puig i Clara Ponsatí, Pujol va assegurar que la fórmula s'executarà



## L'APUNT

# Entre Toluges i Waterloo

Emili Bella

Si en alguna cosa excel·leix la política catalana és en l'ús del simbolisme, el redós que a l'Estat li costa més de dinamitar. La força plàstica de la presó i l'exili en l'imaginari català sembla que s'acompanyarà ara d'una presidència simbòlica a l'estranger. El país que es va inventar les assemblees de Pau i Treva enginya una assemblea d'electes de Catalunya –inaccessible

per a la inquisició espanyola– per a la investidura. El missatge és clar: cap tribunal ni cap govern espanyols (perdó per la reiteració) no podran manllevar la voluntat popular dels catalans, perquè és un patrimoni immaterial. En aquest context, cal esperar que la primera reunió de l'assemblea se celebri com a mínim a Toluges i com a màxim a Waterloo.



# Els electes, preparats

**AECAT** • Pren cos la primera missió de l'assemblea de càrrecs elegits: desllorigar la investidura **INSCRITS** • El fòrum acumula més de 4.000 adhesions de regidors i diputats



Membres de l'Aecat mostrant el carnet d'adherit el març passat a Igualada ■ D. GRADOS

**E. Bella**  
BARCELONA

L'últim que va parlar de l'Assemblea d'Electes de Catalunya (Aecat) va ser Jordi Sànchez el dia abans de la proclamació de la República, l'octubre passat, des de la presó de Soto del Real, en un missatge en què avalava l'activació d'aquest fòrum en cas que el govern espanyol aprovés el 155. "Arriba el moment de l'assemblea de càrrecs electes. El món entendre la veu legítima dels electes si l'Estat espanyol mata el nostre govern i el nostre Parlament", avisava l'aleshores president de l'ANC.

L'organisme va néixer just un any abans impulsat per l'Associació de Municipis per la Independència (AMI), però fins ara s'ha mantingut en un estat latent. Es presentava com una eina que actuaria com a òrgan legítim "si hi ha obstacles en el camí", sense més concrecions, però es donava per fet que els obstacles serien la suspensió de l'autonomia per part del govern espanyol, de manera que calgués substituir el Parlament. Aquesta idea provenia del full de ruta aprovat l'abril del 2016 per l'Assemblea Nacional Catalana (ANC), que feia referència a un fòrum de càrrecs electes que assumís, "en cas de necessi-

tat", la "màxima representació legítima i institucional de Catalunya" per culminar el procés, inclosa la capacitat per proclamar la independència i la convocatòria d'eleccions constituents. L'AMI, però, es desmarcava d'aquestes previsions de l'ANC i mantenia oberta la porta a qualsevol altra eventualitat mentre acumulava adhesions.

Gairebé 9.300 persones estan cridades a formar-ne part: tots els regidors i alcaldes del país, els 135 diputats al Parlament, els del Congrés, els senadors i els eurodiputats. A final de l'any passat s'hi havien donat d'alta més de 4.000 persones (més del 40%) i el ritme d'inscripcions era d'entre 50 i 100 inscripcions diàries. Entre els adherits no només hi ha regidors de partits independentistes. També n'hi ha del PSC. I entre les grans absències, la de l'alcaldesa de Barcelona, Ada Colau.

En el marc de la proclamació de la independència, l'Aecat assegurava que feia setmanes que l'assemblea estava "preparada per quan arribi el moment oportú". Doncs bé, aquest moment sembla que ha arribat, els obstacles augurats per la presidenta de l'associació municipalista, Neus Lloveras, han aparegut en forma de 155 i comença a prendre cos la primera missió de l'Aecat: desllorigar la investidura. ■

"amb el reglament del Parlament i de la llei", perquè són conscients de la necessitat "d'aixecar el 155", segons informa des de Brussel·les **Natàlia Segura**. No hi van poder ser, perquè no poden sortir de l'Estat espanyol per la seva situació processal, els diputats Jordi Turull, Josep Rull i Lluís Guinó, en la que era la tercera trobada del grup a la capital belga. Malgrat la delicada situació del bloc independentista per tirar endavant la legislatura, JxCat va assenyalar que hi hauria acord d'aquí a hores o dies.

### Més a prop

A ERC un govern legítim a Brussel·les presidit per un Puigdemont investit per l'Assemblea de Càrrecs Electes i un govern executiu –valgui la redundància– al país li "sona bé" perquè seria una fórmula que

recolliria els tres objectius dels republicans: restituir Puigdemont, posar fi a l'article 155 i formar govern sense que quedin afectats més dirigents polítics per l'acció de la justícia espanyola. "No té sentit tirar endavant propos-

### JxCat espera un acord en hores o dies i ERC el veu "més a prop"

tes que posin en risc persones per aconseguir resultats només parcials", advertia Sergi Sabrià després de l'executiva. D'aquesta manera, el portaveu d'ERC feia seves les paraules de divendres de la secretària general de la formació, Marta Rovira, en una entrevista a l'agència ACN, en el sentit que la investidura "no ha d'impli-

car conseqüències penals per a molts diputats si no és efectiva".

Per discreció, Sabrià no va voler concretar detalls de la fórmula d'investidura que s'està negociant, però va insistir que totes les parts –JxCat, ERC i la CUP– tenen clar que "només hi ha un candidat" i es va mostrar optimista: "Progressem adequadament, som més a prop del que tots volem aconseguir." El portaveu republicà també va assegurar que de moment no s'han posat sobre la taula noms, sinó només la fórmula per desencallar la presidència –o les presidències– de la Generalitat, després de l'ajornament del ple d'investidura, la setmana passada. Segons fonts del PDeCAT, en la reunió del comitè nacional d'ahir no es va abordar aquesta via de la doble investidura. ■



VOL VIURE EN  
#CATALUNYALLIBERTAT

# Nous temps per fer política

**PAS** • Els partits estan pendents avui de l'informe dels lletrats que ajudi a desencallar l'aturada que ha provocat la investidura ajornada **TERMINI** • Els constitucionalistes creuen que ja ha començat el compte enrere de dos mesos per investir president

Emma Ansola  
BARCELONA

**E**xisteix una aturada institucional? Quan s'ha de posar en marxa el rellotge? Hi ha algun grup més interessat que un altre a fer córrer el temps? I en tot cas, qui li dona corda?

Aquestes són algunes de les preguntes que podrien quedar resoltes avui quan els lletrats del Parlament presentin a la Mesa de la cambra catalana l'informe sobre els terminis que haurien de seguir a partir d'ara els tràmits parlamentaris amb el focus posat en la investidura del president de la Generalitat.

El que dictaminin els serveis jurídics del Parlament no és vinculant, però fins i tot el govern de Mariano Rajoy ja ha anunciat que espera a conèixer el contingut del document per pronunciar-se respecte als nous *tempus* després que el 30 de gener passat el president del Parlament, Roger Torrent, ajornés, de forma inèdita, un debat d'investidura. Aquella sessió plenària no es va arribar a iniciar ni tampoc es va produir cap votació i, per tant, es tracta de saber si ja està en marxa el rellotge que marca legalment el termini màxim de dos mesos per investir president de la Generalitat o bé si cal convocar una nova sessió perquè el temps comenci a córrer.

El calendari parlamentari es complica, a més a més, amb el termini de deu dies que el TC té obert perquè les parts presentin al·legacions al recurs de La Moncloa per impugnar un ple d'investidura de Carles Puigdemont a distància o sense autorització judicial del Suprem per ser-hi present. El Parlament té fins al dia 15 de febrer per

presentar la documentació i es preveu que la resposta dels magistrats no trigarà gaire ja que l'objectiu final del recurs és evitar que l'expressió pugui repetir en el càrrec sota noves amenaces judicials per als actuals membres de la Mesa.

En espera de conèixer avui l'informe dels lletrats, Ciutadans, el PSC, Catalunya en Comú-Podem i el PP ja han reclamat al president del Parlament que iniciï una nova roda de contactes entre tots els grups per tal de proposar un nou candidat a la presidència de la Generalitat. Una alternativa a Puigdemont seria el més fàcil per desencallar el bloqueig, imposit també per les mesures cautelars del TC, però és una via no exempta de dificultats importants, ja que la presidenta del partit majoritari, Inés Arrimadas (Cs), no disposa de prou suports per accedir al càrrec, malgrat la pressió que li exerceix el PP perquè ho faci. Les forces independentistes (Junts per Catalunya, ERC i la CUP),



d'altra banda, continuen assenyalant Puigdemont com l'únic candidat possible i legítim com a resultat del 21-D. Una decisió, però, subjecta a hores d'ara al resultat de les negociacions que protagonitzen aquests tres partits sense que, de moment, s'hagi arribat a un acord.

Fonts dels republicans, la força que té la presidència de la cambra, avançaven ahir a aquest diari que encara és "precipitat" parlar d'una data per a una pròxima investidura.

El PSC, d'altra banda, és el més contrari a mantenir el Parlament bloquejat *sine die* i reclama un mecanisme que pugui posar en marxa el rellotge. En aquest sentit, el president del grup, Miquel Iceta, ja ha demanat una reunió amb el president del Parlament, Roger Torrent. I què passa en el cas que el rellotge hagi quedat aturat? Tot i que no és l'opció

que sumi més suports, permetria als partits que negocien la investidura disposar de més temps per preparar l'estratègia i consensuar un nom. No obstant això, ERC també reclama celeritat per poder formar govern al més aviat possible i agafar el control de la Generalitat i començar a eliminar les petjades del 155.

Però no serà únicament l'informe avui dels lletrats el que marqui el camí a seguir. Els partits també estaran pendents de la resposta que el TC ofereixi, cap a finals de mes, a les al·legacions que properament

**Si el rellotge** es posa a l'hora els partits tindran fins a final de març per negociar la investidura

presentarà el Parlament contra la impugnació i possible suspensió del ple d'investidura de Puigdemont. Els republicans ja han reiterat que no faran cap més pas que comporti querelles i processos judicials per als seus electes. Ells aposten per una investidura "real i efectiva" i, atesos els límits legals que envolten la política institucional del Parlament, miraran amb lupa el que respongui el TC respecte a la nova situació. Una altra incògnita és saber qui ha de prendre la decisió de posar en marxa el rellotge, si els membres de la Mesa, el ple del Parlament, o bé el TC, tot i que la CUP ja va avançar ahir que no participaria de cap actuació feta a mida dels designis del tribunal. Al cap del carrer de la cursa, però, sorgeix el senyal d'alerta, la convocatòria automàtica de noves eleccions. ■

## Juristes critiquen les ingerències de La Moncloa en el TC i el TS

Redacció  
BARCELONA

L'associació *Jutges per la Democràcia* critica les "ingerències polítiques" del govern espanyol en el Poder Judicial i el Tribunal Constitucional per influir en les resolucions sobre Catalunya. En un comunicat consideren que són

"interferències inacceptables" que tenen lloc davant el silenci del Consell General del Poder Judicial, un organisme que "precisament té com a missió fonamental defensar la independència dels jutges". Els magistrats posen d'exemple les declaracions del ministre de Justícia, Rafael Catalá, en relació amb la

investigació del Tribunal Suprem contra els líders del "procés" i els contactes dels membres del govern espanyol, "començant pel seu president", amb magistrats del Tribunal Constitucional previs a la deliberació sobre l'admissió a tràmit del recurs contra la investidura de Carles Puigdemont: "Aquests

contactes són inadmissibles en un estat de dret i no tenen cap altre objectiu que provar d'influir en la resolució", destaquen.

L'associació recorda que l'informe anual de la UE ha assenyalat l'Estat com el tercer país on un percentatge més elevat de persones creuen que la justícia no és independent



Rajoy, ahir en un acte a Elx ■ EFE

fruit de les "pressions del govern". Aquestes "interferències", segons l'associació, afecten la confiança dels ciutadans amb els tribunals i llasten la credibilitat de l'activitat diària de magistrats en l'exercici de les seves funcions.

Per aquest motiu, *Jutges per la Democràcia* demana que s'allunyi "la justícia de qualsevol sospita de parcialitat o de manipulació". "En un estat de dret resulta obligat respectar la funció del Tribunal Constitucional, començant pel mateix govern", conclou el comunicat. ■



VOL VIURE EN  
#CATALUNYALLIBERTAT

Puigdemont i els quatre consellers que són a l'exili. A la foto de dalt, la primera roda de premsa que va fer el govern legítim a Bèlgica, i, a sota, la manifestació ■ ACN / REUTERS

# 100 dies lluny de casa

**BRUSSEL·LES** • Avui fa 100 dies que Puigdemont i els consellers Ponsatí, Puig, Serret i Comín són a l'exili **CAS** • Els cinc han aconseguit que el jutge del Tribunal Suprem retiri la seva ordre de detenció i es poden moure lliurement per Bèlgica, però no poden tornar a l'Estat espanyol **CATALUNYA** • Els membres del govern legítim han internacionalitzat el procés

**Marc Bataller**  
BARCELONA

**D**iu que tot govern o governant es mereix 100 dies de gràcia per poder valorar la seva obra. Avui fa 100 dies que una part del govern català legítim es va instal·lar a l'exili, a Brussel·les, però de governar ben poc, per no dir gens, perquè el 155 s'ha apoderat de les institucions catalanes. El que és segur és que han estat 100 dies sense poder tornar a casa, on els espera una ordre de detenció. 100 dies intensos, amb unes eleccions pel mig i adaptant-se a una nova vida que ningú sap dir amb certesa fins quan pot durar.

Després de la declaració d'independència del 27 d'octubre, i d'un cap de setmana ple de confusió, el dilluns 30 d'octubre es va saber que el president Carles Puigdemont i uns quants consellers havien anat a Bèlgica en plena ofensiva judicial. L'endemà Puigdemont i els consellers Meritxell Serret, Joaquim Forn, Clara Ponsatí, Meritxell Borràs, Antoni Comín i Dolors Bassa van presentar-se davant de la premsa internacional per demanar empara a Europa i que les eleccions del

21 de desembre fossin justes. Enmig ja hi havia la citació per anar a declarar a l'Audiència Nacional i al final Forn, Borràs i Bassa van decidir comparèixer al jutjat, mentre que Comín, Serret i Ponsatí es van quedar a Bèlgica i també s'hi va unir Lluís Puig. A partir d'aquí, ells cinc, mentre els seus companys de gabinet eren empresonats, van iniciar una batalla judicial per evitar l'extradició a l'Estat espanyol. Un com-

**La incògnita** és saber quin serà el paper polític que podran tenir en el futur els cinc exiliats

bat que van acabar guanyant després que el jutge Pablo Llarena retirés l'euroordre de detenció a Bèlgica. En teoria, el president i els quatre consellers són lliures de moure's per tot Europa –menys a l'Estat espanyol– tot i que l'espasa de Dàmocles hi és sempre present, com es va comprovar amb el viatge de Puigdemont a Dinamarca, quan el fiscal va sol·licitar que s'activés en aquell país la detenció. Una circumstància a la qual el jutge es va negar, tot i

que no va tancar la porta a fer-ho més endavant si sortien de Bèlgica. Ahir mateix el conseller de Cultura, Lluís Puig, va penjar a les xarxes socials una foto seva on explicava que havia anat a Holanda i no havia passat res. "Vas de Bèlgica a Holanda i ningú et revisa el maleter. Sensacions de llibertat", va assegurar a Instagram.

Durant aquests 100 dies, l'executiu legítim ha treballat per internacionalitzar el procés, i un dels moments més intensos i emotius va ser la manifestació del 7 de desembre, amb més de 45.000 catalans que van inundar els carrers de Brussel·les per demanar l'alliberament dels presos polítics i el respecte per la democràcia i el dret a decidir. "Havíeu vist mai una manifestació com aquesta per donar suport a criminals? Som demòcrates", destacava Puigdemont, i el conseller de Salut, Antoni Comín, disparava amb bala contra el govern espanyol: "Teniu por de la democràcia perquè sou uns franquistes. Teniu por de l'estat de dret", cridava a ple pulmó.

Les eleccions del 21 de desembre han estat un altre dels punts àlgids de l'exili, amb la victòria de Junts

**45.000**

persones van assistir al mes de desembre a la manifestació de Brussel·les. Un acte en favor de la democràcia i en què es va demanar la llibertat dels presos polítics.

per Catalunya i Puigdemont i la suma de l'independentisme que arriba a la majoria absoluta. Els ecos d'aquests comicis continuen ben presents a Brussel·les amb les negociacions entre JxCat, ERC i la CUP per pactar la investidura, una circumstància que aclarirà el futur polític del president i segurament el dels altres quatre exiliats.

Però no tot han estat flors i violes. A banda dels estats problemes personals pel fet d'estar lluny de casa, un dels episodis més negres van ser els missatges de mòbil entre Puigdemont i Comín que van ser interceptats per una càmera de televisió i que diversos actors espanyols han venut com la prova que el procés s'ha acabat. Una realitat espanyola que els partits independentistes volen desmentir amb fets tot desbloquejant la situació actual.

Amb motiu d'aquests 100 dies a l'exili, avui l'ANC de Brussel·les ha preparat un acte a la plaça major de Leuven. Aquesta trobada coincidirà amb la que fan cada dimarts, en què toquen *El cant dels ocells* i els vianants poden signar una postal que després s'envia a un dels presos polítics. Avui serà el torn d'Oriol Junqueras. ■



VOL VIURE EN  
#CATALUNYALLIBERTAT

# Acusen l'alcalde de Callús de desobediència per l'1-O

■ Joan Badia s'acull al dret a no declarar i acusa la jutgessa de citar-lo com a "revenja" ■ Identificat el màxim responsable del dispositiu policial a Fonollosa

M. Vicente / ACN  
CALLÚS / FONOLLOSA

L'alcalde de Callús (Bages), Joan Badia, va haver de presentar-se ahir als jutjats de Manresa, acusat de desobediència pel referèndum de l'1 d'octubre. Badia es va acollir al dret a no declarar i en sortir va assegurar que la jutgessa actua per "revenja" com a resposta a la denúncia que ell va presentar contra la Guàrdia Civil per la violència de l'1-O. Unes 200 persones –entre les quals hi havia altres alcaldes i regidors– van donar suport a Badia davant dels jutjats.

Per l'alcalde de Callús, la seva imputació forma part "de la causa general ja no contra l'independentisme, sinó contra la democràcia" que estem vivint. Badia defensa: "No hi ha cap motiu per acusar-me de desobediència quan jo vaig intentar mitjançar entre la Guàrdia civil i els meus conciutadans."

El batlle acusa la Guàrdia Civil de tergiversar el



L'alcalde de Callús, Joan Badia, ahir a dins dels jutjats de Manresa ■ ACN

que va passar l'1-O. "Tot-hom ha vist el vídeo on es veu com un policia em dona un cop amb l'escut, doncs ara diuen que jo em vaig tirar enrere i que, per evitar caure, em vaig agafar a l'escut. És el mon al revés", lamenta. De fet, Badia va presentar el mateix 1-O una denúncia per agressió a l'autoritat, per destrosses a l'escola i per robatori del seu ordinador portàtil. És arran d'aquesta denúncia que la jutgessa actua contra Badia i per

això el batlle creu que hi ha "revenja". També hauran de declarar per l'1-O dos càrrecs més del Bages: l'alcalde de Fonollosa, Eloi Hernández, i el regidor de Sant Joan de Vilatorrada Jordi Pesarrodona.

Ahir també van declarar a Manresa dos agents de la Guàrdia Civil que van participar en el dispositiu de l'1-O a Fonollosa, els primers que donen explicacions per la violència policial. Segons un dels advocats de l'acusació, David

Casellas, els agents van identificar el màxim responsable de l'operació i van confirmar que els dies previs es van fer reunions "al màxim nivell" per preparar les actuacions amb la presència d'un tinent coronel. Els agents han admès que els veïns feien resistència "pacífica", però que, tot i això, els antiava-lots van provocar diversos ferits. Sobre l'ús de la força, els dos agents no han aclarit què van sentir ni veure exactament. ■



Anna Simó i Carme Forcadell, en sortir d'una reunió de grups al Parlament, l'any passat ■ JUANMA RAMOS

## Forcadell i Simó demanen empara al TC

■ El tribunal ha admès a tràmit el recurs presentat per Jordi Sànchez

M. Piulachs  
BARCELONA

L'expresidenta del Parlament i actual diputada d'ERC, Carme Forcadell, i l'exsecretària de la mesa Anna Simó han demanat l'empara del Tribunal Constitucional (TC) perquè la seva causa per rebel·lió passi del Suprem al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC).

En l'escrit, la seva advo-

cada, Olga Arderiu, argumenta que així tindran dret a una segona instància i donarà més aparença d'"independència", ja que diversos magistrats del Suprem que han de jutjar el cas van ser companys de sala de l'exfiscal de l'Estat José Manuel Maza, impulsor de la querrela contra el govern. Ahir, el TC va anunciar que ha admès a tràmit el recurs d'empara del diputat de JxCat Jordi Sànchez. El seu advocat, Jordi Pina, va demanar la seva llibertat fins que es resolgui el recurs, tal com es va permetre als agressors de la Blanquerna. ■

BELLES ARTS · MANUALITATS · DIBUIX TÈCNIC  
PAPERERIA ESPECIALITZADA

Més de 60 anys al vostre servei

**BOTER**  
Belles Arts i Manualitats

CANSON CARAN D'ACHE ROTRING GVA RRO  
Talens WINSOR & NEWTON Titian COPIC  
da Vinci

MATARÓ · C/ Barcelona, 11 · Tel. 93 796 28 76 · bellesartsboter@yahoo.es · MOLLET DEL VALLÈS · C/ Ramon Casas, 51 · botermollet@hotmail.com

LLATINOAMERICANA 2018

**AGENDA LLATINOAMERICANA 2018**

**Igualtat de Gènere**  
Qüestió de justícia i Nova visió

Una eina de formació i transformació  
Vegeu l'Agenda i altres materials a: [www.llatinoamericana.org](http://www.llatinoamericana.org)  
Coordinadora d'ONG Solidàries: c/ Mestre Francesc Civil, 3 bis. 17005 Girona. Tel. 972 21 99 16 - [llatinoamericana@solidaries.org](mailto:llatinoamericana@solidaries.org)



VOL VIURE EN  
#CATALUNYALLIBERTAT

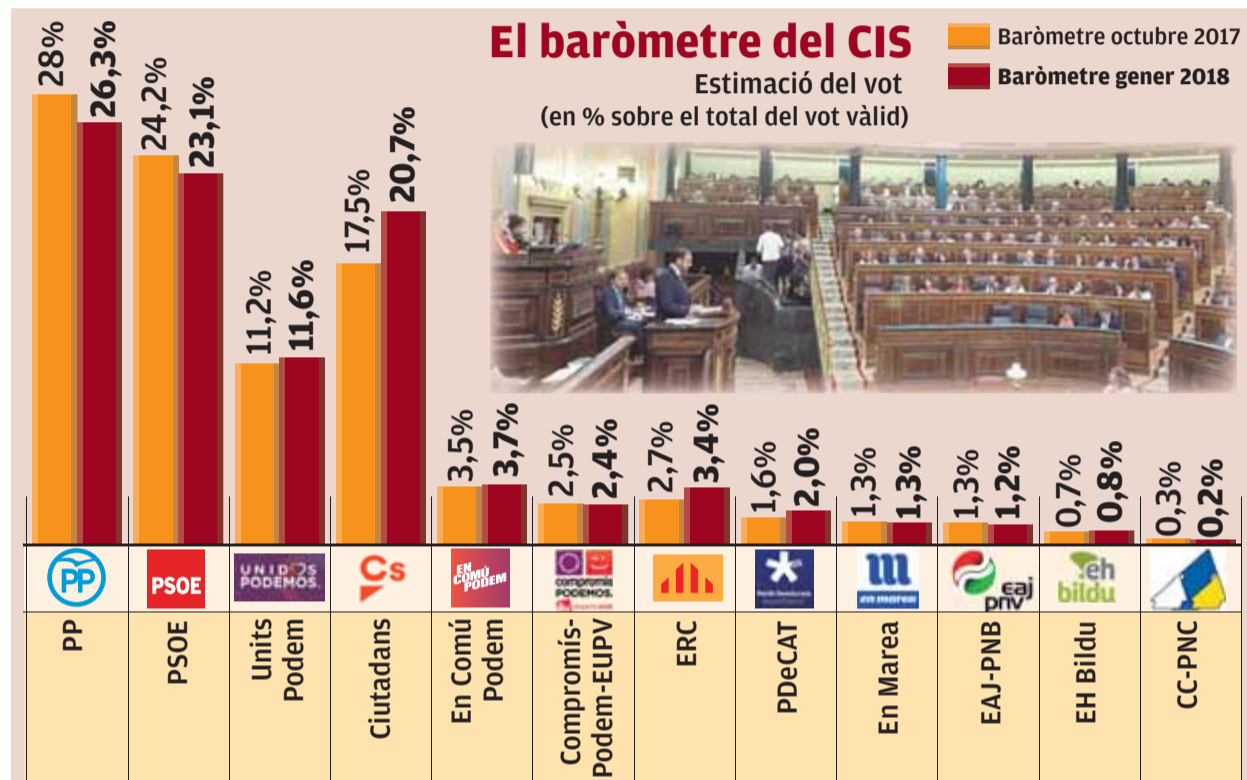
# El CIS corrobora l'ascens estatal de Cs després del 21-D

La formació taronja supera Podem i se situa tercera a menys de tres punts del PSOE i a menys de sis del PP. Rivera és l'únic que treu profit de la situació de tensió entre l'Estat i Catalunya

Montse Oliva  
MADRID

El baròmetre estatal del Centre d'Investigacions Sociològiques (CIS) del mes de gener passat corrobora el progressiu ascens de Ciutadans com a conseqüència dels esdeveniments a Catalunya. En el darrer estudi, elaborat després de la victòria del partit taronja en les eleccions del 21-D, es produeix, a més, un important salt, ja que els d'Albert Rivera es col·loquen en la tercera posició, i superen amb escreix la formació de Pablo Iglesias i les seves confluències. Tot i això, el grup dels morats ha pogut frenar la trajectòria a la baixa d'anteriors estudis, al contrari del PP i del PSOE, que, malgrat que mantenen la primera i la segona posició, en aquest sondeig cadascun perd més d'un punt percentual respecte a l'anterior de l'octubre. Els votants no semblen voler premiar la gestió del govern de Mariano Rajoy de la crisi catalana, ni tampoc la falta d'iniciativa del secretari general del PSOE, Pedro Sánchez, que en tot aquest temps s'ha limitat a fer seguidisme de les decisions del líder del PP.

Sigui com sigui, l'estrella de Sánchez s'ha anat di-



luit progressivament des que el maig de l'any passat es va imposar a la seva rival a les primàries Susana Díaz. En els últims temps, la seva posició canviant envers la situació catalana li ha anat passant factura, si bé des de la direcció del PSOE ahir preferien veure el got mig ple celebrant que en el darrer any han aconseguit retallar distàncies amb el PP –ara estan només a tres punts– consolidant-se “com la veritable alternativa dels conser-

vadors des de l'esquerra”, conclouia el portaveu Óscar Puente. El PSOE, si més no, també volia destacar ahir que pel que fa a vot més simpatia –abans del procés de cuina de l'enquesta– l'opció de Sánchez continua sent la preferida, seguida de Cs i el PP.

En canvi, el partit de Rivera és el principal beneficiat de la tensió entre Catalunya i l'Estat. Des de l'aplicació de l'article 155 fins a després de les eleccions en

## ERC i el PDeCAT també creixen

Les formacions catalanes també han experimentat canvis respecte al baròmetre d'octubre i fins a les vigílies del ple d'investidura ajornat. Concretament, tant ERC com el PDeCAT han augmentat les seves expectatives de vot. Superat el 21-D, i en espera de la formació de govern a Catalunya, el grup que dirigeix Joan Tardà creix 0,7 dècimes, mentre que el de Carles Cam-

puzano augmenta en 0,4. També En Comú millora lleugerament, amb un 0,2% més. Pel que fa a la preocupació dels enquestats per la independència, el CIS confirma també que va a la baixa, després que en el quart trimestre del 2016 es reflectís un fort neguit. En canvi, la preocupació per la corrupció continua augmentant, si bé l'atur es manté en primera posició.

què Inés Arrimadas va aconseguir ser la més votada, el partit ha crescut 3,2 punts i, sobretot, ha escalat posicions, i ha superat en un punt i mig els d'Iglesias; s'ha situat a menys de tres punts del PSOE i a menys de sis del PP. Després d'assenyalar que “les enquestes són enquestes”, la portaveu de Cs es vantava de la consolidació de la formació com a “força d'alternativa de govern”, i destacava el retrocés del bipartidisme. Pel que fa a la valoració dels líders, Rivera, tot que tampoc no arriba a l'aprovat, amb un 4 és el que més s'hi acostava.

Iglesias, per la seva banda, procurava consolar-se amb el fet que ha guanyat una mica més de suports respecte a l'octubre tot

## La frase

“Tot plegat és conjuntural i passatger. El PP no viu de les enquestes, d'altres sí”

**Fernando Martínez Maíllo**  
COORDINADOR GENERAL DEL PP

puntualitzant que en l'estudi conegut ahir en cap cas s'ha produït la patacada “que tothom vaticinava” i que els analistes, de fet, atribuïen a la seva posició envers els esdeveniments catalans.

El més damnificat, en tot cas, és el PP. Si avui se celebrassin eleccions, el CIS augura que obtindria el 26,3% dels vots, set punts menys que en els comicis del 2016. El coordinador Fernando Martínez Maíllo, restava importància a les dades i conclouia que el PP “no viu de les enquestes, d'altres sí”. ■

## 20.000 peticions per dur la interlocutòria del TC a Europa

Redacció  
BARCELONA

El síndic de greuges, Rafael Ribó, ha rebut des del 30 de gener més de 20.000 peticions perquè demandi davant del Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH) la interlocutòria del 27 de gener del Tribunal Constitucional (TC)

que exigia a Carles Puigdemont que demanés autorització al Tribunal Suprem (TS) per assistir al debat d'investidura al Parlament de Catalunya. Ribó va emetre un comunicat el 30 de gener en què manifestava que aquella interlocutòria era “desconeguda” en l'ordenament jurídic vigent i en què afirma-

va que, com a condició sobrevinguda per ser investit, la mesura vulnerava els seus drets com a diputat. També afirmava que tota la ciutadania de Catalunya veia alterat el seu dret de participació política i considerava que hi havia motius fundats perquè les persones directament lesionades en els seus

drets es plantejessin interposar les demandes corresponents davant el TEDH.

A través d'un comunicat, Ribó va aclarir ahir que només el president i les altres persones que creuen tenir lesionats els seus drets estan legitimats per demanar empara al TEDH. ■



El síndic de greuges, Rafael Ribó, ha rebut milers de peticions per dur el TC al tribunal de Drets Humans ■ ACN